

KRISTER ANDERSSONS FÖRHÅLLANDE TILL PALMEUTREDNINGEN

Andersson ger under förhör prov på att han väl känner till vad som skett i utredningen under åren. Han är familjär med inblandade personers namn och funktion. Han talar gärna om fel, misstag och "klantigheter" som förevarit. Han anlägger en dryg, hånfull hållning då han talat om felaktigt utförda konfrontationer. Han sade att han tyckte att det var konstigt att man kunde ta tio poliser och sätta samman med Christer Pettersson och sedan "köra detta band för Lisbet i flera veckor, det är klart att hon pekade ut honom, om ni gör likadant med mig, så kommer hon ju att peka ut mig också" "men sätt henne i stolen där (pekade på stolen mitt emot sig) så kommer hon inte känna igen mig" "och vet ni varför - - för jag var inte där!" (menande mordplatsen)

Po
KD18405
MFL

Han får något skadeglatt i rösten då han talat om "PKK-spår", "polisspår" och andra klantigheter. Han är mycket kristisk mot Hans Holmér.

När han skall övertyga om att han inte har med mordet att göra återoppar han först konfrontation med Lisbet Palme "hon stod ju alldeles intill". Därefter vill han konfronteras med Märten, på frågan "vilken Märten" svrade han "ja sonen heter han inte så"? Vidare föreslår han konfrontation med "det där jävla korvkioskvittnet".

Po
T116
MFL

Po
EFTN: PALME
T MFL

Han berättade att han följt med vad som förevarit genom tidningar och television och visade vidare att han har satt sig in i vad som skrivits om Lasermannen och Stureplansmorden.

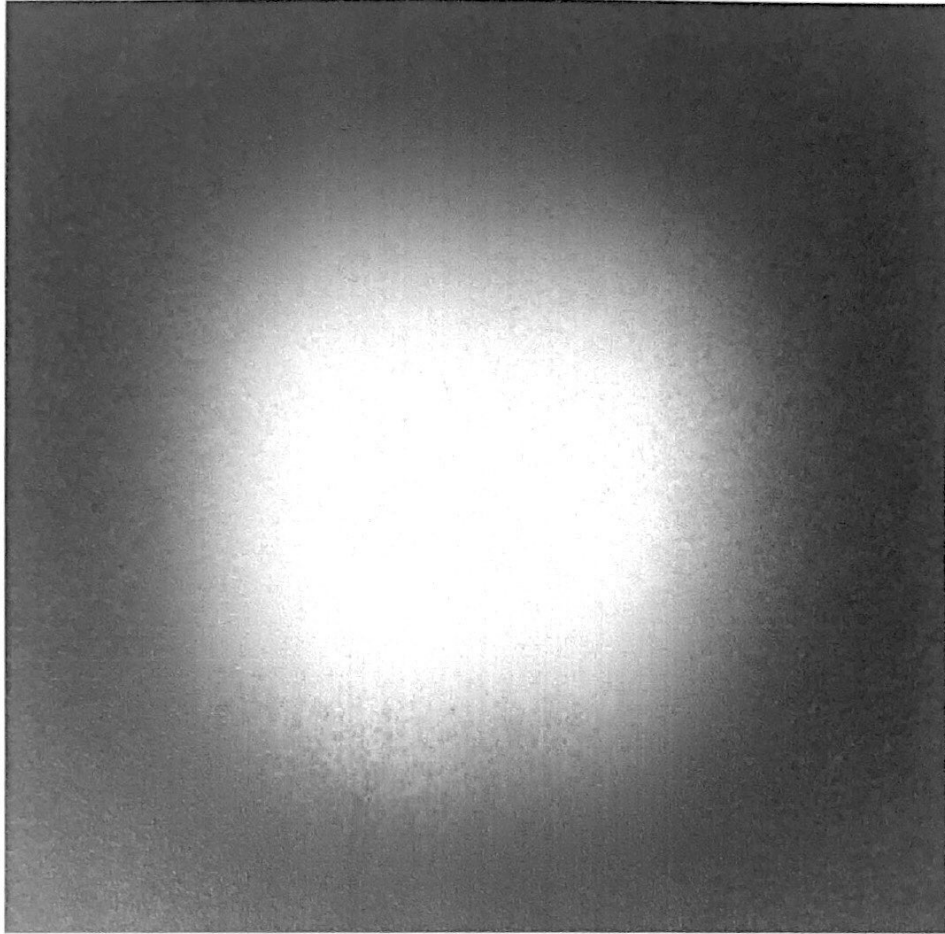
4
Po
EFTN. NAGIL
E23
MFL U:

U: *Chr. Boman*

24-95 HED 89

IVA 16636-2

KRISTER ANDERSSONS FÖRHÅLLANDE TILL FÖRÄLDRARNA

U: An Baran

24/1-95 Hld

FG

KRISTER ANDERSSONS FÖRHÅLLANDE TILL KALLELSER

Andersson säger att han inte kan minnas de kallelser som sänts till honom. På frågan om han vet att han inte erhållit kallelserna sade han att han inte kan påstå detta men att han inte minns några kallelser. Anderssons medger dock att kallelserna är försedda med rätta adress och antal trappor men menar att möjligheten finns att de kommit till någon annan med det vanliga efternamnet. Han fick själv frekvent post som skulle till andra Andersson.

Andersson berättade vidare att han inte brukade öppna och läsa "bruna kuvert". Det hände att dessa lades på hög utan åtgärd. Anledningen var att han "vill vara ifred" och att "sånt där inte angår honom". Han medgav dock att det inte var vanligt att han fick brev från polisen som han inte hade något att göra med. Vid närmare samtal om motståndet mot "bruna kuvert" framkom att detta egentligen inte hade blossat upp till full styrka förrän [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
han vill vara ifred.

Andersson var redan efter de första dagarna efter palmemordet på det klara med att vapen av samma sort som hans egen revolver var intressanta för polisen. Han hade sett Holmér demonstrera vapnen i TV och även sett dem förevisade i tidningar. Han berättade att han genast väntade att få besök av polisen i anledning av sådan provskjutning. Han bodde centralt i Stockholm och hans namn började på bokstaven A vilket borde placera honom tidigt i undersökningen. Andersson väntade därför besök de första veckorna och till och med de första månaderna. När inget hände glömde han dock saken, Andersson tror att vapenregistret vid denna tid var centralt och att det var en enkel sak att söka fram alla innehavare av aktuella vapen. Han verkar inte medveten om att provskjutningarna inte kom igång med full verkan förrän 1989.

Andersson är synnerligen irriterad över att provskjutningarna inte fullföljdes 1990 med hans vapen. Han frågade vid många tillfällen vilket år kallelserna var daterade och var spydig över Stålnackes sätt att sköta saken.

U: *Olle Boro*

24/1-95 HLL

PC1

IVA 16636-4

KRISTER ANDERSSONS FÖRHÅLLANDE TILL KVINNOR OCH KAMRATER

Andersson anskaffade sina handvapen under 1980. Han var då aktiv inom [REDACTED], Han berättade att han fävlade en del och övningssköt vid Stora Skuggan och Kåknäs. Enligt Andersson hade han inga närmare kontakter med de andra skyttarna och kan inte namnge någon.

Jaktintresset vaknade under 1989. Han skaffade sina jaktgevär under 1989 - -90. Andersson har aldrig disponerat egen jaktmark och inte varit medlem i något jaktlag. Han tog sin jägarexamen vid [REDACTED] och deltog efter kursen i en av skolan arrangerad jakt på [REDACTED] På något annat ställe har han inte jagat.

●

●

[REDACTED]

●

● Po
● OK

[REDACTED]

[REDACTED]

u: [REDACTED]

24-95 HAD

VA 16636-5

KRISTER ANDERSSONS FÖRHÅLLANDE TILL SINA SKJUTVAPEN

Han ger intryck av att ha ett ganska normalt och sakligt förhållande till vapnen. Smith & Wessonrevolvern anser han vara ett hyggligt standardvapen som i jämförelsen med Hämmerlipistolen förhåller sig som en Volvo till en Mercedes. Han betraktar Hämmerlin som en klenod som han aldrig skulle avhända sig. Jaktvapnen har han använt som pantbanksobjekt vid flera tillfällen och verkar inte vara särskilt engagerad i dessa.

Andersson kände väl till den ammunition som användes vid mordet på Palme. Han förevisades aktuella patroner men trodde sig inte ha använt sig av sådana.

Anderssons vapenlicens var sådan att han inte kunde köpa ammunition direkt från handlare utan var hänvisade till skytteklubben där materialförvaltaren sålde ammunition. Klubben sålde även "hemladdad" ammunition som tillverkats på klubbens laddutrustning. Andersson har själv aldrig haft laddutrustning. Ofta var sådan ammunition gjord av omsmälta blyvikter för fiske och "spred som bara fan". Det var ammunition av denna typ som levererades tillsammans med revolvern vid försäljningen.

PO
OK

När Andersson tävlade och tränade använde han nästan alltid Hämmerlin. Det verkar inte som han skjutit särskilt mycket med .357-an. Han berättade dock om ett tillfälle då han och några andra skyttar provat teflonammunition som någon kommit över. Man sköt i ett motorblock och någon, som stod för nära målet, höll på att bli allvarligt skadad av splinter som träffade honom i ögenbrynet. Motorblocket förblev oskatt.

Andersson verkar vara noggrann med förvaringen av sina vapen. När förvaringsreglerna skärptes under senare hälften av 80-talet anskaffade Andersson prompt ett rejält skåp från Husqvarna där han sedan förvarade sina vapen. Tidigare hade han förvarat sina handeldvapen i bankfacket i PK-huset när dessa inte användes.

Andersson sade att han aldrig skjutit i träd, stubbar eller på annat ställe än i skjutvallar.

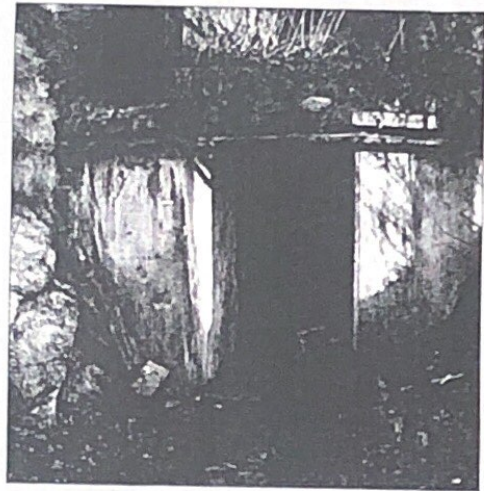
24,95 H&C

U: Ola B

PO

VA 16636-6

Entré till berggrum på Skeppsholmen. Platsen där Krister Andersson överlämnade revolvern till köparen.

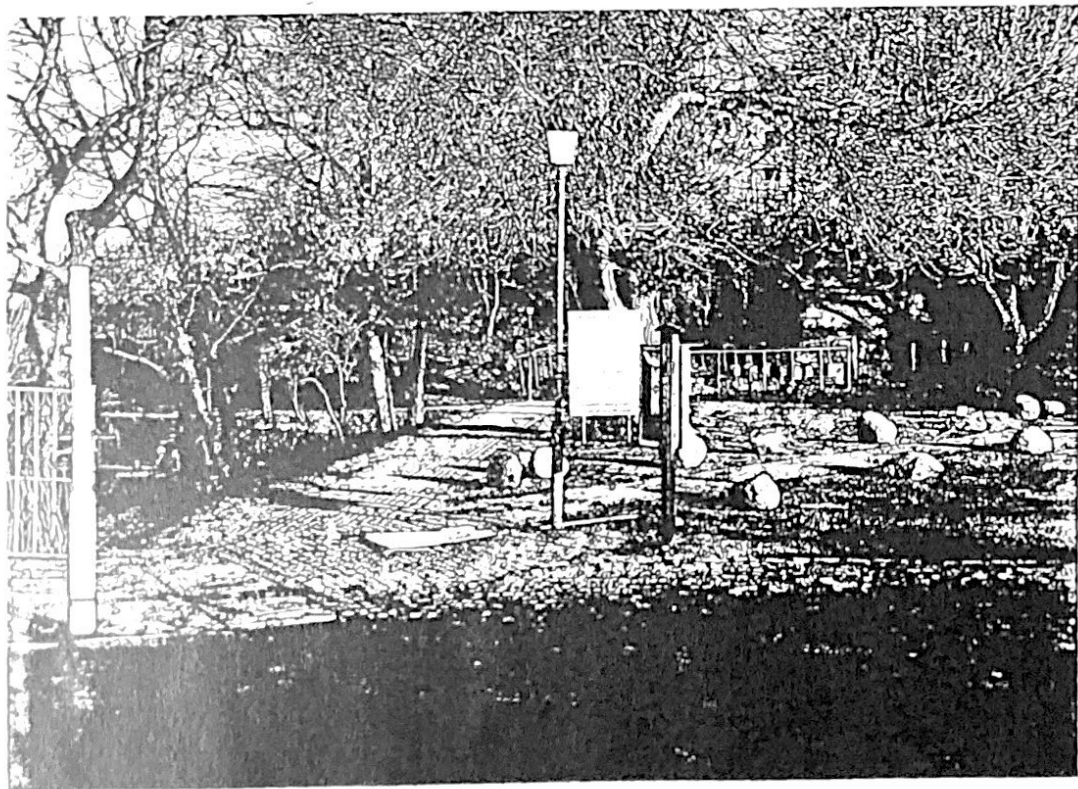
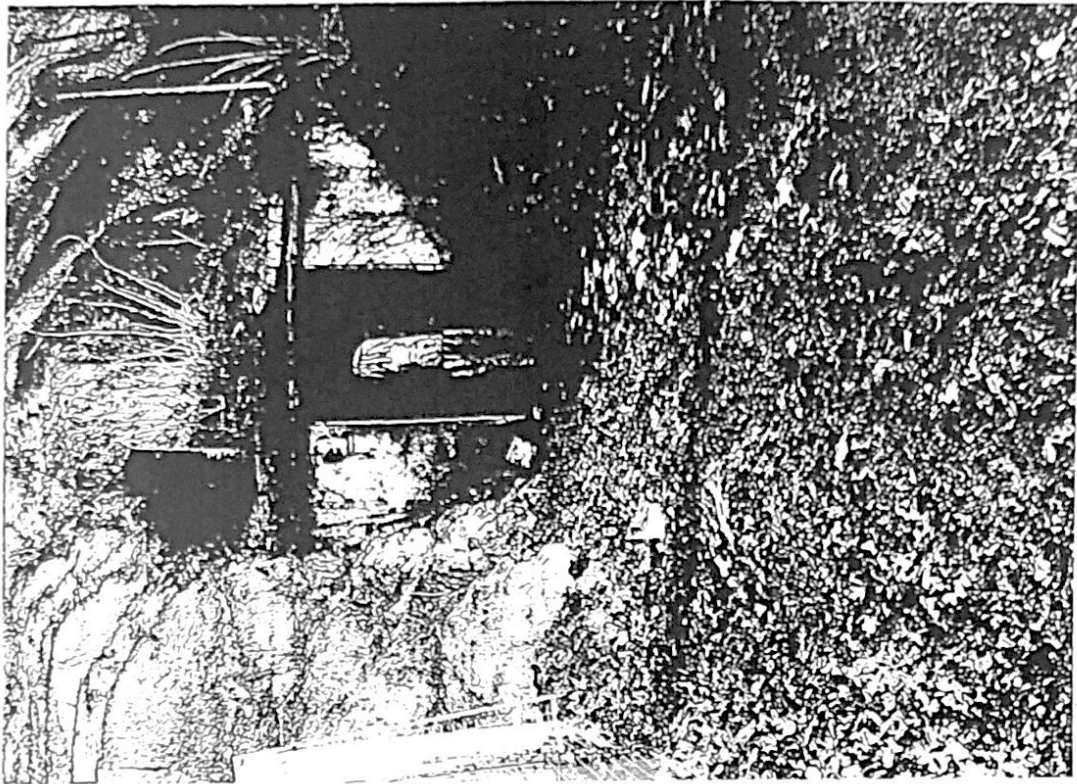
Foton tagna 950118 från Skeppsholmsbrons södra landfäste.

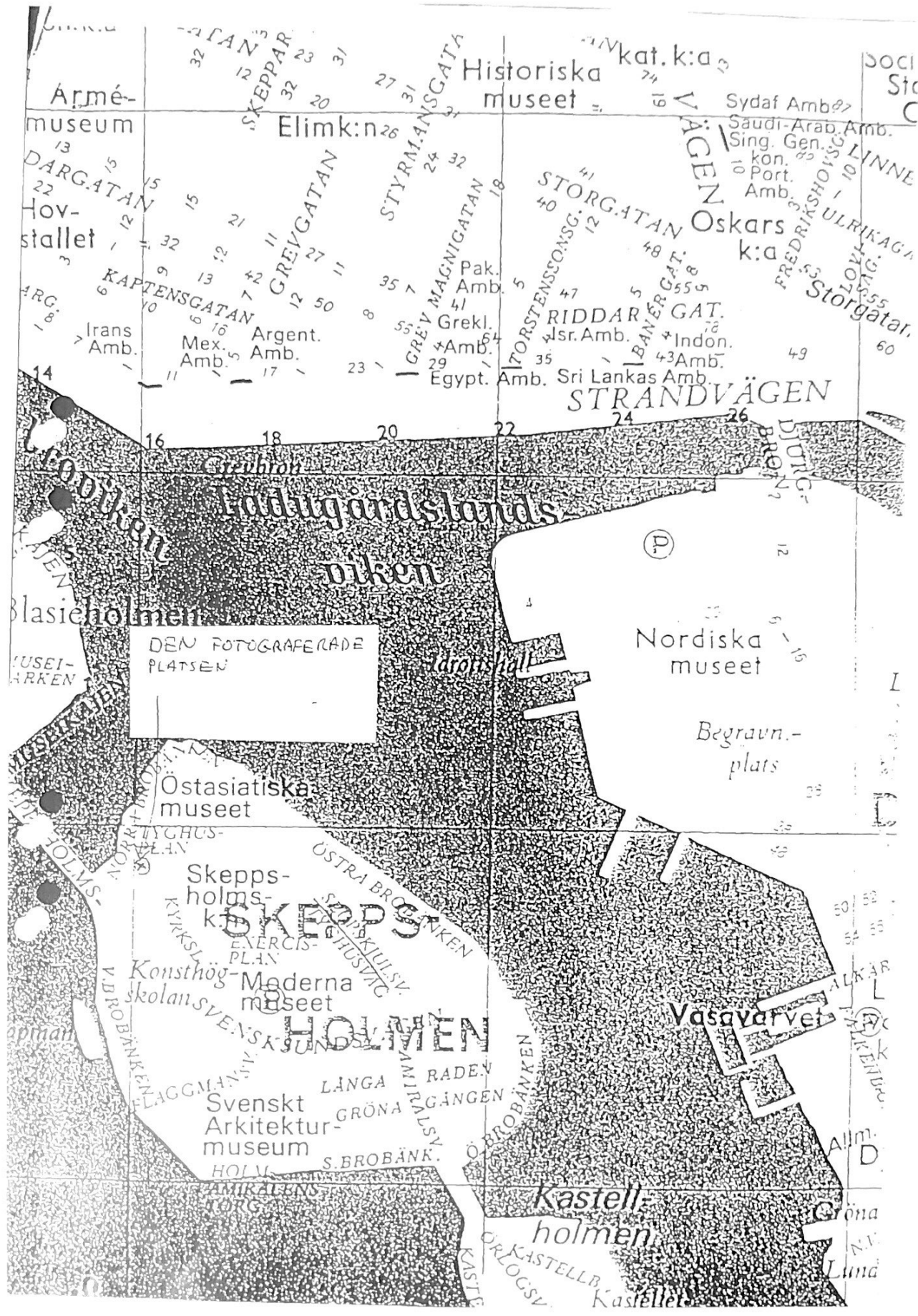
U: Ola Boija

Platsen anvisad av Krister Andersson vid vallning i samband med förhör hållet den 17 jan 1995. OB

25/1-95 HAO

869

Armémuseum

Elimk:n

Historiska museet

Sydaf Amb.

DARGATAN
Hovstallet

GREVGATAN

STYRMANSGATA

STORGATAN

Oskars k:a

KAPTENSGATAN
Argent. Amb.
Mex. Amb.

GREVMAGNIGATAN

Pak. Amb.
Grek. Amb.
Egypt. Amb.

RIDDAR GAT.
Isr. Amb.
Sri Lankas Amb.

ULRIKAGATAN
Storgatar

STRANDVÄGEN

Laddugårdslandet
Laddugårdslandet
Laddugårdslandet

Blasieholmen

DEN FOTOGRAFERADE
PLATSEN

Nordiska museet

Begravningsplats

Ostasiatiska museet

Skeppsholmen
SKEPPSHOLMEN

Konsthögskolan
Svenska Moderna museet

HOLMEN

Svenskt Arkitekturmuseum

Vasavarvet

Kastellholmen

Gröna Lund